



## Munkebo Kulturhus Musikgruppen Oasen

28. SEPTEMBER 2019

### Alle vil falde for Nalle.

Af Ove Eriksen



- Når jeg kikker ud over jer, så kan jeg godt se, I tænker: det er da utroligt, hvad man kan få ud af sådan et AOF-kursus.

Det var blot en af mange små perler, Nalle diskede op med, da han, sammen med sine Crazy Ivans, gav koncert i Kulturhuset i lørdags. En koncert, der blev afviklet med kompetence, lune og højt humør.

Åbningsnummeret var Colin Lee's *"I'm Good"*, og det virkede bestemt også, som om 76-årige Nalle og de øvrige på scenen havde det godt og ønskede at overføre den gode stemning til os, der hørte på.

Der var rock og blues på programmet hele vejen igennem, og det var herligt at høre flere normalt kraftigt elektrificerede numre i bandets velturnerede akustiske udgaver. Jeg var nok ikke den eneste blandt publikum, der fandt det vanskeligt at sidde stille undervejs.

Men bandet mestrer også andre genrer, f.eks. i J.J. Cales klassiker *"Rose In The Garden"*, der nærmest fik en country-sound over sig, eller den gospelagtige *"Shake A Hand"* af Joe Morris fra 1953.

Nalle bekendtgjorde fra starten, at de fortrinsvis ville spille numre fra deres seneste album **"Crossroad"**, men også nogle af dem, "vi spillede for 30, 40 og 50 år siden".

Og sandt er det jo, at Nalle har været på musikscenen i mere end 50 år. Fra den unge slagtersvend Roland Lyhr Sørensen første gang gjorde sig bemærket i oden-

seanske orkestre som Les Amis og The Big Sound, den gang med kælenavnet "Rock Nalle", selvom han hele tiden har haft blues- og soulmusikken som sine foretrukne genrer.

I slutningen af 60erne satte han sin musikalske karriere på stand by og vendte tilbage til sit gamle fag. Men kærligheden til musikken fik ham igen på banen i slutningen af 1970erne, hvor "Go' gamle fru Olsen" (Good Golly, Miss Molly) og "Min Amanda" (i øvrigt med tekst af Kim Larsen) igen fik publikums øren op for Nalle.

Fra de gamle dage i 50erne og 60erne var der genhør med en af pigtrådsklassikerne, "Hi-Heel Sneakers" af Tommy Tucker, og Jesse Stones' "Shake, Rattle and Roll" fra 1954, populariseret af legendariske Bill Haley & His Comets.

Personligt nød jeg genhøret med flere af mine favoritter: "Bring It On Home To Me" af Bobby Womack og King Curtis, som blev et stort hit i 1966 for The Animals, og fra Rolling Stones' repertoire: "You Better Move On" af Arthur Alexander (og jo, Nalle, det **var** den, vi sjælede til ved skolefesterne i 60erne!).

En nyere favorit er "Jersey Girl" af Tom Waits, men mest kendt i en version med The Boss, Bruce Springsteen. Den fik lov at afslutte første sæt, hvor Nalles opfordring til fællessang blev fulgt i det meget vanskelige omkvæd "Sha-la-la-la-la-la-la ... osv."

Anden afdeling lagde ud med en fin, afdæmpet version af John Fogertys "Long As I Can See The Light", som han indspillede som medlem af Creedence Clearwater Revival i 1970. I den forbindelse konstaterede Nalle tørt, at det er vanskeligt at udtale Creedence Clearwater Revival med kunstige tænder!

Nalle fortalte, at han mødte sin nuværende kone tilbage i 1996, og bl.a. besnærede hende ved at synge sangen "What Am I Living For" af Percy Sledge, der jo har det med de meget følelsesmæssige tekster, tænk blot på "When A Man Loves A Woman". Han opfordrede alle mænd i salen til at lære den og synge den for konen/kæresten: - Min, hun hentede rundstykker i 3 uger bagefter, hævdede han.

Sidste nummer var Bobby og Shirley Womacks "It's All Over Now" fra 1964, som The Rolling Stones indspillede og dermed populariserede samme år.



Her hørte man en gang fornemt *slide*-guitar-spil af Henning Kaae, hvor han benyttede sin *slide* på guitarstrengene helt oppe over instrumentets klanghul med god effekt.

Helt "over now" var koncerten dog ikke. Nalle præsenterede behørigt "drengene," og naturligvis fik vi ekstranumre: "Mest af glæde" en fordanskning af Buck Owens' "Crying Time", som især er kendt i en udgave med Ray Charles, og desuden den smukke ballade "En engel som dig" af Kim Schwartz.

Nalle & his Crazy Ivans er: Nalle (vokal/guitar), Ivan Sand (akustisk rytmeguitar/vokal), Henning Kaae (akustisk leadguitar/vokal).

I Henning Kaae har Nalle gafflet en glimrende (lead-)guitarist, der fyrede den ene flotte solo efter den anden af. Henning kom med i bandet, da et tidligere medlem rejste. Nalle tog derfor rundt for at finde en afløser, og i Svendborg hørte han rig-



tig god guitarmusik strømme ud fra et spillested. Han gik ind og så Henning sidde og spille med tårerne strømmende ned ad kinderne. – Hvad er du dog ked af, lille ven, spurgte Nalle. – Jeg er slet ikke ked af det, svarede Henning, jeg spiller bare så smukt, at jeg ikke kan lade være med at græde!

Henning blev godt støttet af Ivan Sand, der må siges at være en virkelig solid rytmeguitarist.

Nalles guitarstil påkaldte sig kun ringe opmærksomhed. Derimod var det hans stadigvæk glimrende vokalarbejde, der var i centrum, spændende fra det rå til det rørende.

Det var uden tvivl en af de bedste og svedigste koncerter, jeg har oplevet i MusikOasens snart 9-årige levetid. Hele salen gyngede af de medrivende rytmer, og musikernes uforfalskede spilleglæde smittede i den grad, så numrene konstant blev fulgt op af langvarigt bifald.

Næste gang, MusikOasen byder indenfor, er lørdag 16. november kl. 14, hvor Billy Cross kommer på besøg. Læg mærke til, at her er spillestedet flyttet fra Salen i Kulturhuset til Forsamlingshuset med plads til lidt flere publikummer.



### **Sætlisten:**

#### *Før pausen*

I'm Good  
Nothing Lasts Forever  
Rose In The Garden  
Standing At The Crossroads Again  
Hi-Heel Sneakers  
Kongens Have  
Bring It On Home To Me  
Just Your Fool  
I'm Ready  
Jersey Girl

#### *Efter pausen*

Long As I Can See The Light  
My Babe  
Shake A Hand  
What Am I Living For  
Shake, Rattle And Roll  
Don't You Lie To Me  
You Better Move On  
It's All Over Now

#### *Ekstranumre*

Mest af glæde  
En engel som dig